

РАДОВА РАДА

Витрати на унес передати за 1918 рік.

на									
1 міс.	2 міс.	3 міс.	4 міс.	5 міс.	6 міс.	7 міс.	8 міс.	9 міс.	
-	-	-	-	-	-	-	-	-	
							18 р.	12 р.	6 р.

В редакції приймаються тільки з 1-го числа кожного місяця. За зміну адреси 50 коп. (при зміні доконче прикладати стару адресу). Не повертає авторам рукописів належить прикласти марку, також на зворотній стороні, кимсь відомі друзів зустрітись в „ли ступає“.

Адреса редакції в конторі:

У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64-80.

Почт. вартість № 379.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щодня, окрім понеділків і днів щирої великої свята.

Унес друкувати опоздат:

На I сторінці: 2 карб. 25 коп.

На IV „ 1 „ 20 коп.

за 1 рядок в 1 шпальту на кожний раз.

Собакам, що шукають праці заоголошенням, треба писати в редакції з 1 шп. 1 руб. 20 коп. на 1 раз.

Мониторію відкрито від 18-го год.

Дня.

Ціна окремого 25 к.

№ у Київі 25 к.

В провінції і 25 к.

на конвалах

№ 33.

Четверг, 14 (1) березня 1918 року.

№ 33.

В сороковини смерті вірного сина нашого народу бригадиста старшана 2-ї сербської дивізії **ГРИЦЬКА АНДРУСА** члена центрального комітету партії самостійників-соціалістів вібудеться 14-го березня о 12 г. дня урочиста панахида на могилі поблизу в.ч. на Байковому кладовищі коло могили М. Лисенка. Наближені агитувати від ворожої кулі шкідливих варварів в боротьбі з ними на дуликах Києва. Центральный комітет партії самостійників-соціалістів.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР.

Сьогодні 14-го березня **Дві семі.** 15-го: ран. ПАТАЛКА ПОЛТАВКА; вечір (1 березня) у четв.: НАТУСЬ. 16-го: ранок: НАЗАР СТОДОЯК; веч. БОНДАРІВНА. 17-го: ранок: ДАЙ СЕРЦЮ ВОЛЮ, ЗАВЕДУ У НЕВОЛЮ. Не так складно як казалося. 18-го: БУРЧАКА. Готується до вистави „КРИЛА“ Д. Старицького. Черняхівської. Поч. ран. 12 год. веч. 6 год.

Сьогодні 14-го березня **Шалалут** вес. ком. на 5 л. 15 год. ПРОЩО ТИРА СЕЛЕСИЛА тр. на 5 л.

Оголошення.

Для кінно-козачої сотні та батареї інструкторської школи старшин пограблено: фелеркерки, кошки з бублими кавалеристів та гарматників, сурмазі (горісти) тарабанчики та музари. Козакам, очоким вступити на службу, звертається за умовами вступу до канцелярії інструкторської школи старшин по адресу: Звіринець будинок № 26. Головний уряд шкіль військових У. Н. Р.

ДЕПАРТАМЕНТ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

народного міністерства внутрішніх справ запрошує на посаду віце-директорів літературних та інструкторів-контролерів осіб добре знайомих практично і теоретично з місцевим повітовим та волосним самоврядуванням; знання української мови та французької необхідні. Прокладає з відомостями про освіту, а також про передержку службову і громадянську діяльність надавати до департаменту Київ, Інститутська 33.

Київ 14 березня 1918 р.

Осуда болі. Оповідання Українцеземству, ської Центральної Ради про останні події, надруковане у нас вчора, дає можливість із задоволенням підкреслити, що всі партії й групи Центральної Ради рішучо висловились проти більшовизму, а не тільки проти російських більшовиків. Для нашого внутрішнього ужитку важливий той мотив оповідання, яким підтверджується велике значіння ладу й твердої влади на Україні і вிரазно заявляється, що професійні спілки, ради селянські та робітничі не можуть претендувати на владу. Потвержуючи разом з тим непорушність громадської волі та невмінність соціальних реформ, ухвалених у попередній діяльності Центральної Ради, наш державний парламент виніс осуд і тим його членам і тим близьким до головних його партій групам, які були піддані більшовицькій гасла та йшли, а подекуди й прийшли, до більшовицького соціально-політичного самоозначення. Таким чином можна вважати, що з українським більшовизмом принаймні офіційно покинчено, і культурне українське громадянство та тверда політична і соціалістична партія мають документ, який дає все-таки гарантію моральної відповідальності тим, які досі в питаннях про державу й місцеву владу своїми хитаннями давали силу більшовикам і більшовизму.

Шляхом розпаду.

Рівно рік тому, вчора на 1 березня старого стилю, до Києва докотилася крадькома перша глухатка про події в Петербурзі. То була історична телеграма Бубликова залізничним властям, з якої видно стало, що в Петербурзі повстання, це стара влада уяла, що на томісь громадські сили стали на чолі руху. Ніч минала трібно радісно. Не спалося. Юрмами ходили люди з однієї оселі до другої, розсюсюки нове благодієввання. Не вгаваючи озивались телефонні дзвінки. За день два вирисувалася вже грандіозна картина єдиної в світі революції. І от минав рік — один тільки рік, але за цей рік пережило стільки,

що й на десятиліття, на кілька поколінь, вистарчило б. Постаріли ми не тільки віком але й досвідом і вже давно під ударами дійсності прохолодував ентузіазм перших днів, разом з прапорами здійняли й надії, з'явилася тривога, і тільки подекуди хита ще шуміла, як одрук колішнього, тріскача фрезоколія, що вже не зогріває нікого. Ціну словам складено — діл ще нема. Є тільки стихійний процес, що зруйнував усе, матеріальну культуру й нематеріальні цінності, й докотив до анархії. І поки що одним-єдиним нестеменим фактом минулого року можемо вважати розпад „єдиної неподільної“ Росії на радичні не авіаційні, а часто й ворожих, земель-держав, перед якими з непорозумінням і здивуванням стоїть наука державного права, не знаючи, як їх кваліфікувати й до якого державного типу приділяти. І до цього факту варто приділяється, загадавшись над тим — чи це просто кінець, дотливання і домірляння старого, а чи початок, відродження і перші голоси чогось нового...

Не расколотась бы Россия? — це був лозунг, провідна ідея покоління російської бюрократії. До неї йшли давні „собратели земли русской“, шматочок по шматочку прикраючи до московської вогниці з усіма князівства, вишучи „сверноорусскія народопроставы“ й кров'ю заливаючи вулиці великих городів, так що зчорювали ріки відступили а береги. Ідея ця привнесла зорю світила „тишайшему“ Олександрів, що пріняв „під свою високу руку“ Україну з усім військом Запорозьким. І вважив у своїх централізаторських заходах „царю“ геніальний деспот, що поставив гошки Росії, урява й догополі свитки разом з лонативними бородами й прочинивши вікно до Європи через Балтику, забив ті двері, що мала до України безпосередньо, і під Полтавою поклав підвалини російському імперіалізму. Тій ж такій ідеї служила розумна німкеня Катерина II, що добила Україну й залгла її цілим дощем о брустельних реформ, щоб винищити „развратное мѣрье“ з українців і виконати „республиканскія й имь несвойственныя“ й мысли“. І потовщивши цей об'єднательний стовпчик, докотилася величезна Росія до при-

ципального оправданья єдиної неподільної монархії, з ласки божої створеної і на цій ласці заснованої. Микола I, цей фельдфебель на троні, під агаданий принцип підляжив мідні підвалини, дав йому свого рода пафос натхнення і зредив знамениту триєдну формулу — „православіє, самодержавіє і народність“, що окрасила собою на довгий час і офіційну науку, й практичні заходи. Офіційна народність поглинула собою все в Росії й, слугуючи самодержавію, намагалася до одного пастиря пристосувати і єдине „стадо“ і справді цього отарним способом складалася втворити всі обличчя в Росії на один штаб, покласти всі наці на прохустове ліжко офіційної народності. Російська державність не знала народів — був тільки один народ, „русскій“. Не знала також і земель з своїми особливостями — була єдина „страна“. І на цьому ґрунті XIX-й, а потім і XX віки зазнали такти улесків, які вертали нас до часів темного минулого. Європейський жандарм з Петербургу пильно деглядав ладу по всьому світу. Слухали „сони отечества“ гамували „мятежнаго востра“, з Мурав'єву Віленським вітали „желанного лада“, нищили сепаратизм на Україні, виводили братів-славян на Балкани покороили під ною текиця, гавбали банкірські землі, наодили скряп і вонди танкавці: це пишалося тим, що ствердали єдину в світі державу, когоса, про якого говорено а шкесю: „умою Росію не обхати, аршимом чуждым не замьрять“. І набиваючи залізні обручі на цю потверу, державні бондари найбільше шкелувались про те, що „не расколотась бы Россия“. Не расколотась бы Россия? — на ці голоси проказурали деякі полігачі самодержавія, виласяючи й вишукуючи один по одному великі „сепаратизми“ і владзела вся сила і вся міць колосального державного організму йшла на цю турботу — не расколотась бы Россия?

І от вона таки расколотась: найбільш через гіпертрофію отих централістичних заходів. Перші розколіни перебрало самодержавіє саме отією божівильною політикою національного гніту й шовінізму, в державну систему уложеного і під час війни доведеного до абсурду. Нації побачили, що в Росії ні роботи нема чого. Але коли луснули обручі самодержавія, спершу прокинувся був і національний ентузіазм до федеративного ладу і централіне правительство могло на йому дуже багато будувати. На жаль, не вишло. Централісти в республіканській одежі незабаром одікнули од себе національність і організація їх пішла в бік централістичної тенденції. Більшовики — це „чужде обло, озорно... и лаяд“ — своїм нечупарним виглядом і ще нечупарнішими вчинками добили Росію до ренши й постелили у ворожі отосунки навіть її політичні війни і Росія розколотась повсюду.

Україна, Південно-Східній Сомз, Крим, Бесарабія, Грузія, Уральські краї, Сибір, не кажучи вже про Фінляндію — такі маємо нові держави, які втворились на місці колишньої мідної централізованої імперії. Лишиться поки що великоруський центр, але можливі там ще нові розколіни. Історична Немезада пометилась тяжко і на найбільшому місці: на тому самому, якого так боявся і боюньєв разур раз розятрувала стара імперія. Силомъю абота й самим насильством державна прикупі, Росія не витворила органічного сполучення, і коли механічний обруч розпаде, не стало нічого, що могло єднати народи і краї. Не здумала зробити

цього навіть та „общерусская культура“, на яку величезні надії покладали брусельти. Виявилось, що й вона була тільки екзотичною квіткою, без підстав і без ґрунту, і що цементовна сила її зовсім не велика. А це ж був останній ресурс централізму: по-за ним не лишилося вже нічого. Поділ Росії зробився фактом, що починає писати нову сторінку в історії східної Європи.

Сергій Єфремов.

Зарядання моменту.

Чи вважали нас хоч до чого ті старші експерименти, що колись бешкетували? Щось не помітте. Справді, що то а бешкетник? Аж не суті це-ж кістка від кістки та плоть від плоти усіх інших російських соціалістів.

Таки треба-ж казати правду. Це такж, глибоко сумна, трагична в своїх наслідках правда, але ж треба мати мужність її врозуміти й висловити. Більшовики присадили українській та російській соціалізм на шкідливість; вона може бути знесилена на довгий час і соціалізм захитано-апошеско. Борба соціалізму в Україні-б достатньо маятників і українському і російському більшовизму. Своєю невігизацією, своїм нахоботом, своєю несовієтністю, своїм одвертим цинізмом та своїми насильствами більшовики зникнали не ваяють до самої ідеї соціалізму в тих широкій верствах громадянства, які дробували позарядними та які складають переважну більшість не тільки в нас, але і в західній Європі. Це-ж по дитячому думати, що наші робітники та селяне зневажа, кі сім'ю й вало, поребляться соціалістами. До соціалізму треба вирости, а не впасти до нього з висоти. Соціалізм же можливий в краї, де нема й не було зм'яцки, свідомо засвоєних людністю елементарні права, законності та волі. Коли долі ще можливі були що до цього зис сумніви, то більшовизм і їх злишній. Як би і соціалісти і не соціалісти змогли засвоєти відповіду науку в діяльності більшовиків, як би ми скотили совією переглянути наш світогляд, як б переказали в його цілковитій непридатності та недійсальності в сучасних обставинах.

Запитається не негайно переводити в життя наші соціалістичні постулати і ви неможете прийти до більшовизму себто до самоуправства, до самосуду, до насильства, грабінки та цілковитого банкрутства державного та громадського життя. Дорого коштували в Україні і Росії жорстокі експерименти більшовизму, та хай би вони хоч навчили нас справжньому державному будівництву.

Гарматини та кулеметники не можуть садити в голову соціалізму. Злочинна більшовицька авантюра повинна показати світ свідомішим кімкам усіх соціалістичних партій, визнаючи й страшною небезпечність „зарядової гри“ погублення революції, грч, яка призведе до цілковитого розбещення найвищих інстинктів юрби та до цілковитого загашання прагнень прикмет людського духа.

Тапер, коли ми збагатилися великим агитком, яке каждає нам життєвий ласка, вважати мужньо та совієтно наші похибки й помилки та виміри й редосі розітчим будувати нового життя.

Здумаймо, який безмежний обсяг для праці, корисної, багатой наслідками, твердої розстелється перед нами. Невжеж натомість, щоб творити не жале дім, до якого залізав нас змучений та змордований рідний край, як і далі чергуюватимемо світлі мерзких форм на підваланімо дрібні релікві старі партійної боротьби? Все не треба обхитати. Ще на черзі для ближнього час

Усім без огляду на ріжницю партій, поглядів, напрямків виявлялося, що насамперед належить зупинити анахію та устави в країні їд. Хто-ж зможе це виконати? Такої партії, яка вдатно була-б вирішити це ближче завдання, в нас нема. Треба одверто та сміливо признатися в тим. Але як-же тоді?

Спілка чесних громадян в усіх партій. В цій спілці повинні з'єднаться усі, в кому живуть почуття шляхетного патріотизму, демократизму, любові до волі та творчості.

Поміж усіх партій тай по за партіями знайдуться відповідні люди. На платформі живої, творчої праці можуть об'єднатися і ліви і праві й мірсовані. І такі мусять об'єднатися невідмінно. В нас замало людей, підготованих до державного будівництва і ми не можемо дозволити собі роскоші партійної диференціації в справах практичних.

Уряд України, як що він хоче бути урядом, складеним з державних людей, а не з державних немовляток, повинен з'уміти прихилити до своєї роботи таких людей, повинен зробити ся осередком, який об'єднує ріжноманітні напрями політичної думки та провадить її до одної ближчої мети — установа законності та ладу в країні.

По за цим немає порятунку та немає і справжньої самостійності.

Є. Ганейзер.

3 газет та журналів.

Під новачки „Боротьба“ перемаху-табличками, вачня свого фронту зроби-ла перманентною своєю роботою. Із зчорюваних прапорів в році — хай живе революція, хай живе в'їд рад депутатів і т. и. тепер лишилося: „Хай живе ШІнтернаціонал!“ Два редактори Бачинський та Лизанівський теж змінили з вив ськи, а з'явився М. Шпиг. Якийсь театр марожеток. Одначе за його каштунками сидять мандрівні артисти велими підозрілої вдачі. Лаччи „Нову Раду“ вони допускаються таких трюків (про режисера В. Голубовичем „Кіевлянина“ для „Боротьби“):

Спростовувати тут нема чого, бо В. Голубович справді був у редакції „Боротьби“, але приходив він не за тим, щоб шось режисувати, бо як комедія була редакції „Кіевлянина“ так і його шапір було за кілька днів перед тим режисовано Редком міністерів для міністерства шляхів, а комішників передано літчасово редакції „Боротьби“. Завітавши ж редакції т. В. Голубович, потрапив туди саме в той час, коли там були офіцери з штабу отамана Пришивого, які притягнули вигадали редакцію „Боротьби“ а помешання, щоб знову вернути там... „Кіевлянина“.

Ін есефом підотати брати матеріал для Боротьби за владу з такого джерела як „Кіевлянина“ та користуватися допомогою таких людей, як „Кіевлянинці“ — не знаємо. Можливо що і так. Правда, „Нова Рада“ поки що до стить обережно говорити про „успокоєніє“ розв'язку владу, але в приватні розмовах есефовські лідери сягають думкою далеко далше й відкривають далеко ширші обрії для реакції. Тут уже ланове „соціалістично-федералістично одверто говорять про те, що треба повернути землю панам, бо селяне, мовляв, самі і не обхотять, а особливо не посіють кілька треба буряків — не будучи, не буде цукру, — це буде чим додержати своїх умов із німцями й так далі. І в своїх планах у справі приборчання „мужичка“, ланове есефи заходять аж до того, що створює плани патиї про „карательна експедиції“ на селяни.

Маленькі уваги: 1. Відомості про міжбанківні суперечки на Карнаївській вулиці ми взяли не з „Кіевлянина“, а з справоздання про думське засідання. Нам хотілося знати тільки правду чи почути заву офіційну. А коли урядова газета „Боротьба“ висловила обставову рекавзії, то нам цього досить. З цього офіційного пояснення видно все-таки, що В. Голубович прав саме т рлю, про яку ми й казали. 2. „Нова Рада“ не єсть орган соціалістичних федералістів, але факт,

редакція—складається переважно з людей, які належать до цієї партії. Це, натурально, однією з напруги на напрямкові газети, але все-таки „Нова Рада“—це безпартійний орган громадської думки, традиції якого відомі. З огляду на справу великого питання про коаліційну владу або в питаннях про соціалізацію землі „Нова Рада“ не поділяла думок фракції с.-ф., але мала свою думку, якій есерівський офіційно не зможе заперечити крутихства або ж непослідовності.

3. Що приватно говорять есеф.—за не не відповідає не тільки наша газета, але й есефівська партія. Во користуючись таким трюком можна було би закрити всі есерівський партії взає не приватні балачки, а публічні вчинки українського есера Кавка, відомого розбишаки й убивці. Одне так робити не годиться, бо єсть на світі елементарні звичай моральні. Чи розуміє їх есерівський і урядовий офіцій?

Міністр народніх декораций.

Считайте малого хлопця—
— Хто то такий пожарвий?
З блискучими очима, захоплюючись, він буде говорити про зовнішні прикмети:
— Це—така мідна каска у нього сокира, воєн... Ковч. такі зоробові ковч. Грає на трубі... Кається...
Считайте мелодного чоловіка:
— Що то таке—міністр?
— А. це, бачите, важна персона. Я сам бачив: на автомобілі їдуть. Він мало з людьми балакає, а все: раж чого? Добре. Що? Ні, не можна! Всекого може штурмувати. Йому кажуть: пане міністр. Він тільки гляне—зараз бачить неперелок. Словом, він приказує: щоб було мені. Негайно!
Привітно те саме каже обиватель:
— Міністр—це така персона, що наводить порядок. Приказує, щоб перестало бути в краї!
Читайте прикази нашого міністра, заводних технікацій виробляю: щоб аби і в краї міністра. І цей приказ тільки виконують—
— Дитина. Парубок. Обиватель. Коли я читаю наказ, щоб земельний закон комісари видрукували—
— не менше як по тисячу на чолості... поширити... прочитати—
— а собі пригаду, що в мандрях на Житомир і назад наше правительсто було загубило земельний закон і що один знайдевий примірник урочисто показував парламентаріям:
— Ось випадково зберігся, бо в кешени лежав...
— Про виконання цього циркуляру повідомити міністерство не пізніше як через сім днів.
Тепер спитаетесь:
— Хто і коли і де одержав цей циркуляр?
— Майже ніхто і майже ніде.
— А ті хто одержав?
— Вони не мають закону.
— А ті хто мають?
— Ніщо не встигнуть надрукувати, поширити, прочитати й повідомити за сім, за одинадцять і за сімдесят днів.
— Бо—бійтеся Бога!—само правительсто має один примірник закону. Воно само не в силі ще видати свого „Вісника“. Воно п'ятнадцять днів свого відродження не друкує ні законів, ні офіційних, ні грошей.
— Наказується воім... управам уроступити до енергійної, творчої, ціановірної праці по обслуговуванню потреб працюючого люду.
Циркуляр цей видрукувати і розіслати повитом і волостним народним (земським) управам і вивісити на видних місцях.
— Чуєте, Степане Семеновичу: значить приказує, щоб ви зробили енергійним, творчим, планемірним чоловіком, а не таким лють, як були досі.
— Добре. Я—буду. Раз мені приказано мати талант, я себе не покажу. А тільки—де його вивісити на видних місцях: а-надвору—миско, в хаті—темно, в снігах—непочесане місце...
„День 26 лютого, оголошується національним святом. Пропонується панам комісарам широко обовістити про це людині“.
„В день національного свята мають бути вивішені українські прапори“.
Коротко. Стало. Рішуче.
Як годиться міністрів і депутатів дитини, парубка, обивателя. Але коротко, стисло і рішуче обовістити приватність:
— Ні широко, ні вузько про це обовіщалося. Препоручено було приказати: щоб було так.

було. А може допущені, червоні, були?
Ні, ніяких не було.
А чому?—Чи не тому, що нема синього й жовтого коліснору?
— Всякі напівні й висівки повинні негайно зробити на українській мові.
— Ой бачите, Степане Семеновичу, Малюйте вивіску. Тільки ж глядіть: енергійно, творчо, планемірно.
І зробили: на стовні, де стояло „Село Іванівка“, написали „Село Іванівка“.
А в містах трохи не склявся цілий кринос: не тільки фарба не стачає малі, млі на нові висівки. І не склявся тільки тому, що скоро всі довідалися, що в самого пана міністра на будинку міністерства висять російські таблички: „Канцелярія Киевского губернского ра“, „Инстатутская улица“ і т. н. Значить: це він так собі.
Потім всі кинулися перероблювати „Вісник Ради Народніх Міністрів“, якого адресу вказав люб'язно пан міністр:
Житомир, Бердичівська вул., 10.
Але почта всіх заперекла:
— Це нічого не перекладає й не переводимо. Потім якось...
І от я думаю, що й справді потрібен міністр народніх декораций для—
— дітей, парубків та обивателя. Але він повинен пам'ятати це діло.
Повинен зрозуміти закони декоративного мистецтва.
А власне:
Не наказувати (бути воім талановитими А) вшукувати таланти й дати їм роботу.
Не наказувати говорити, писати, друкувати, ширити. А допомогти це все зробити.
Не сдлувати до того, чого не можна зробити з технічних причин.
Не сдлувати інших до того, чого не в силі сам зробити.
Не розмальовувати пети на ті розводи, які не викликають місцевих сміхами.
А головне:
Заспокоїтися. Печекати.
Коли встане над і спокій, можна зайнятись розписом стін і парканів.
Бо держава гине, і декораций, хоч би й судо-народні, можуть трохи полегшити. Все одно:
— діти, парубки й обиватели з творчістю теперішнього міністра народніх декораций сумувати не будуть.

Мала Рада.

Засідання 12-го березня.
Засідання республіканців в цей же другий день. Членів Ради багато. Хері величезні публіки. Головок проф. М. Грушевський.
Ціла аудиторія привітання Ц. Ради від 1-го гайдамацького курія Слобідської України, проф. М. Грушевський повідиляє, що вчора був задержаний і убитий член однієї з партій, що мають своє представництво в Ц. Раді і тому треба заважати Раді Міністрів, щоб були житі рішучі заходи проти цих есефів.
Пропозиція ухвалюється.
Далі після неохотних суверететів Рада біхшістю 33 голосів (11 утрималося) ухвалила видати до людности оповіщення, (надруковане в учорашньому числі „Н. Р.“).
Потім фракція у. с.-р. знесла інтерпеляцію міністру закордонних справ в справі есунції Бессарабії такого змісту:
„3-го марта міністр міжнародних справ вислав ноту до правительств повнірного союзу в Румунії, в якій заявлено було, що з поглядів етнарграфічних і економічних Українська Народна Республіка глибоко зацікарована в долі Бессарабії і що правительсто Республіки зв'язало можливість вирішення долі Бессарабії тільки при участі представництва Республіки і за його згодою.“
Фракція не має відомостей, чи ця нота надійшла яка відповідь. Разом з тим фракція довідуються, що чимі казали між Румунією й державним повнірного союзу підписано „прелімінарий мировий договір, пункт 7 якого говорить, що Румунія обов'язується допомогати транспортній військ центральних держав через Молдавію й Бессарабію на Одесу.“
Цей пункт зредоговано остільки законом, що можна його розуміти ріжко. Але з огляду на реакцію на воішничче також і таке його розуміння, що до Бессарабії вже перекривши в заборні приваження й до Румунії.
З огляду на це фракція у. с.-р. ставляє до міністра міжнародних справ таку інтерпеляцію:
„Чи а чому“

шевгаданий пункт прелімінарного мирового договору між Румунією й центральними державами, і яке толкування по відомостях п. міністра треба цьому пункту надавати:
2. Яких заходів має вжити п. міністр, щоб остаточно вирішення долі Бессарабії відбулося при участі представництва Української Народної Республіки і беручи на увагу етнографічний склад і багачення населення Бессарабії, а також економічні інтереси Української Народної Республіки.
Інтерпеляцію просимо визнати негайно“.
До цієї інтерпеляції приєднуються у. с.-р. у. с.-ф. і т.
За інтерпеляцію голосують всі члени одного.
Голова міністрів В. Голубович заявив, що відповідь на цей заперок буде дана на наступному засіданні.
Решта засідання була присвячена урочистою текстою мирового договору між Україною і центральними державами. Наприкінці засідання д. Авдієнко у. с.-д. пропонує вшукувати пам'яті по-обрижув, що засідали в боротьбі за волю, вставалими (всі встали), і сьогоднішній день, роковий революції, оповістити святом.
Пропозиція ухвалюється.
Далше засідання Ц. Ради відбувається 13-го з 12-ї години дня.
Засідання 13-го березня.
Засідання це, як і вчорашнє, республіканці з запереканням на підставі години. Членів Ради мало. Публіки на терасі—теж.
Голова проф. М. Грушевський, одержавши засідання, заявив, що вчорашній його промова була перелана деякими газетами неточно: що до самовільного арешту і убивства, про яке повідомляв вчора проф. М. Грушевський, то він не заявив, що це біла та не вчинили козакки, а сказав, що зробили це невідомі злочинці.
Додатковий договір.
Один з членів української народної делегації М. Лоричний читав додатковий договір України в Туреччині, Болгарії та Австро-Угорщині і проголошує цей договір.
Д. О. Северин доповідає докладні повідомлення. Він заявив, що ті дороти, які йшли російською і українською делегаці. Ці шляхи були ріжні. Але халша історія ходу переговорів окрасно показала, чий шлях був помилковий. Російська делегація чинила наші шляхи перешкоди. Тропичний заявив, що Україна не істнує, і що там скрізь панує вже совітська влада. Трудно було з ним боротися, але всі перешкоди й труднощі були усунені, і в ніч з 8 на 9 лютого у 2 години 17 хвилин ноці мир був підписаний.
Далі д. Северин доповідає, чому так була поставлена справа з Холмишчю.
Так само не мало труднощів було і в справі про відшкодування збитків од війни, про івентуарі, себ то про платю за будову залізниць і ин. на окупованій території, про економічні умови і т.
І от після усунення всіх перешкод 9-го лютого був підписаний цей перший мировий трактат в цій світовій війні (огаєсти).
Інтерпеляція п. с.-р.
Д. Зарубін каже, що ще вчора було заявлено, що ніхто не втручатиметься в внутрішні справи України, а сьогодні ми маємо факти, що свідчать про дієвий протилежний.
Д. Зарубін наводить факт заступлення німецьким воєнно-польовим судом 4 українських громадян і вказує на іменні фракції п. с.-р. інтерпеляцію приблизно такого змісту:
„1. Чи відомо п. міністру, що члн громадянами У. Н. Р. Бублієм, Сербуком, Нагажевським М. і Нагажевським Йос. був виміщений польовий суд королівського правосудного управління члена № 14, котрим воно зазначено ко террами на 5 і більше років?“
2. Чи відомо, що згаданий суд, що не казали статями через смерткою карою, був учинений на території У. Н. Республіки?
3. Чи відомо, що з наказу команданта Ц. Ради Чудновського присуд переказано до виконання?
4. Коли ашцезадежений факти вказує п. міністру статями суду, що такі заходи узяв він, щоб на території У. Н. Р. міг бути тільки суд цієї Республіки, що не втрачав смертної карі?
5. Яких заходів ужає ч. міністром для стріження дальшої долі засуджених а.ч. судом згідно з законами У. Н. Республіки?“
Зважаючи на неясність цієї справи, Ц. Рада ухвалила обрати комісію для розгляду цієї справи. Комісія на складається з 7 членів.
Слідує засідання М. Ради—сьогодні ожно о 12-ї години дня.
Ф. Б.

В справі кризису.

Постанова партії с.-р.
Ц. К. партії українських с.-р. на останньому засіданні прийняв заву резолюцію, обміркувавши загальне політичне становище:
„Зважаючи на сучасні умовини на Україні, викликані більшовицькою анархією котрі характеризуються зростом реакції і організованим походом московської, польської і української буржуазії проти української демократії, Ц. К. У. Н. С.-Р. вважає головним завданням моменту вжити всіх можливих заходів для збереження і переведення в життя всіх тих здобутків революції, які проголошено в 3 і 4 універсалах та в законах Центральної Ради. Найважливішою передумовою для цього менту Ц. К. У. Н. С.-Р. вважає утворення сильної і твердї демократичної влади в формі коаліційного соціалістичного уряду, зложеного з укр. с.-р., у. с.-д. і соціалістичних представників меншостей“.
Після цього Ц. К. висловив довіру теперішньому урядові.
В дебатах було установлено, що в гурт московської, польської та української буржуазії зараховуються також і соціалісти-федералісти.
Серед укр. с.-д.
Постанова одкликати членів партії с.-д. з теперішнього кабінету виходять з фракції с.-д. в Центральної Раді. Центральної Комітет ще не висловився з цього приводу, а через те, що в йому єсть прихильники теперішнього курсу, то можливіи конфлікт фракції з Ц. К. і тоді очевидно, переважборя фракції.
Серед с.-ф.
В головному комітеті партії с.-ф. нагрілися дві течії: одна виступає за волю можливості співробітництва з кабінетом В. Голубовича, а друга вважає можливим висловити йому довіру, коли він буде тільки значно зміненний і доповнений. Ця група виходить в справі кризису з признання значної зміни в загальній політичній становищі незалежно од бездіяльності теперішнього кабінету до роботи. Друга стоїть на тому, що кабінет Голубовича в своїй діяльності весь час справляв на Центральну Раду, і тому опозиційна тактика певнина привести тільки до доведення його особистого складу до роботоздатности.
Загальна думка така, що би підтримати тільки той кабінет, який буде складено на сенсові принципі коаліції партій Центральної Ради та прийняті дієвому.
Нова пара портфелів.
Окрім Голубовича, Христюка і Траченка, які віддали кожний двома міністерствами, представляє два міністерства також і М. Порш—праці та харчових справ.
Чутки про кабінет.
Взороання наша зайтка проєкція нового кабінету була подана тільки, як бологовий і приватна комбінація з воітатних кругів. Називають ще ріжні імена, як бажані. Означе це не виходить ні з одної з політичних партій чи однієї з них.
Зокрема по-го називають в замітї В. Савельського, як можливого кандидата на міністра праці, м'ямо відомості, що нікому і ніде він згодн казави його кандидатуру не давав. Так само стоїть справа і з иншими особами. З цього приводу потверджуємо, що ще вчора ми зазначили, що те тільки чутки, які йдуть з приватних груп. Було не перекладо тільки як інформацію для характеризистика політичних настроїв у Київі.
Меморандум українських правників.
Український крайній судовий комітет і українське правниче товариство, що складається майже цілком з судових діячів-особ з високою правничою освітою, людеї ріжних політичних поглядів, зарпне близько брали до свого серця воіповіді на українській землі, котрі впливали на утворення на Україні нового права. Ще до наступу на Київ більшовицькі українські правники діячі в особях меморандумач звертались до Центральної Ради з проханням зжити рішучих заходів до утворення твердого миру і до рішучої боротьби з реакційними силами, що прикривалися прапором соціалізму. Українські правники одні з перших з українського громадянства рішуче підняли свій голос для захисту молодого республіки, підкреслюючи в своїх репліках те, що тільки звереза реалізація політика на ґрунті національно-політичному може бути в життя і при сучасних умовах

життя тою політикою, що виведе Україну на широкий національно-державний та демократичний шлях. Зараз, коли реально, далеке од високим мрій життя в зв'язку з минулими подіями на Україні виразно підкреслило, що думки, котрі панували в правничих українських колах, мали під собою певний ґрунт, українські правники знову піднімають свій голос для захисту народнього права і волі. Українські правники на загальних зборах своїх 12 березня, обміркувавши сучасне становище України, прийшли до висновку, що життя зараз же вимагає:
1) негайного скликання парламенту з тим, щоб він не торкався питання про самостійність і зміну Народньої Республіки.
2) Утворення твердої тимчасової національної влади, котра б вела твердо реальної політику на широким демократичних підставах, рішуче відвернувшись од впливів анархічного максималізму, що ледве не привів Україну і всі здобутки революції до загину.
Окрім того життя вимагає, щоб на чолі війська (до складення парламенту) стала зарая же військова людина українського походження, національно цілком свідомо, а широкими уповноваженнями для рішучої боротьби з ворогами України і анархією, що загрожують розвитку краю.
3) Зміна кабінету народніх міністрів, як невідомого до до персонального складу і партійного обличчя свого (сучасним політичним вимогам життя і настрім широким і свідомим громадянським клас. серед яких цей кабінет не має жадного авторитету.
4) Зокрема крайній судовий комітет і українське правниче товариство вимагають, щоб міністр юстиції М. С. Траченко, що по одноставити покладати правничий вивав те, що він не відповідає важливого станову міністра в історичний мент будування нового життя України, явно вороже ставився до організованых українських правничих сил,—вийшов зби негайно зо складу народніх міністрів.
5) Скасування цілком нового ділового кабінету з фактивної його діла, котрий більш подбар на шир будування основ національно-державного ладу і про справу культурно-просвітні, не заснивши свої партійними розуміннями.
6) При складанні нового кабінету правники вимагають, щоби в справі виборів нового міністра юстиції Центральної Рада звертала дильну увагу не тільки на партійне обличчя того або иншого кандидата в міністри, але і на те, оскільки сей кандидат виявив себе з боку української національно-культурної праці і яко судовий діяч і оскільки він користувався поправленням в українських правничих колах.
7) Вживання заходів до розв'язання негайно справи проловольчої і розв'язання питання про політишення на революційно-соціалістичних підставах економічного становища (трудящого люду і питання земельної).
8) Необхідність звернути увагу на утворення і організацію на основках, оповідаючих вимогам сучасної військової науки певного національного війська, без утворення котрого винищення анархії в краї і будування держави не можливе.
9) Необхідність звернути увагу на національно-церковні справи (питання про автокефалію української церкви).
Для захисту національно-державних інтересів Республіки вимагає:
1) рішучої боротьби із агітацією, діяльністю і взагалі проту української буржуазії, котра в своїх агітаціях намагається переорієнтування агітації проти української влади на мітінгах, в пресі, агітації в пресі і т. н.) на виконання про. державну зраду.
2) Видання (негайно законом) цілком нового на державні урядові і виборній служб Української Республіки мали право виконувати лише особи, котрі належать до громадян цієї Республіки і котрі принесли б присягу на вірність Україні, яко самостійній державі. До видання ж цього закону негайно відібрати підписи всіх усіх урядовців і служачих по всіх державних інституціях, самоуправах міських, земських і т. в. і духовенства, що вони або будуть вірні інтересам Української Республіки, або зараз же починають свої посади; на випадок же порушення цієї заповіді, що по-

кладалася по суду кваліфікована кара.

3) Видання закону, щоб усе діловодство по державних інституціях, міських, земських, ведось мовою українською.

4) Видання тимчасового закону, щоб на чолі державних, міських, земських та інших інституцій зараз же стали свідомі українці, або особи прихильні до української справи, що знають українську мову.

5) Що до негайних біжучих справ крайовий судовий комітет і правниче товариство звертають увагу Центральної Ради, Українського Уряду і особливо міністра юстиції на агітацію, яка ведеться в Києві в колах міського самоуправування проти української держави і української справи взагалі, яка надавчачо обурює усе свідоме українське громадянство.

Меморандум цей довести до відома Центральної Ради.

При незадоволенні цих вимог українські правники, представники котрих для всієї Республіки з'являються української крайовий судовий комітет і українське правниче товариство, в Києві, примушені будуть стати, як громадяне Республіки, на шлях опозиції Українському Правительству.

У Києві.

Недуга С. Сфренова. С. Сфренов хворіє і вже кілька днів з наказу лікарів не виходить з дому. Письменникові не гаразд із легенями та серцем.

Прїзд А. Донцова у Київ. Вчора до редакції завітав український публіцист Д. Донцов, який довгий час, як емігрант, жив за кордоном, а тепер приїхав на життя у Київ.

Недуга В. Голубовича. Стан здоров'я В. Голубовича виглядає трітійою серед близьких йому людей. Кажуть, що хворі легень, які тепер через силу роботи дуже дають взнаки.

Рада Київського районного комітета по паліну постановила за порушення „Обов'язкових Постанов“ про зменшення споживання електричної енергії позбавити права користування електричним током, коли тільки на три дні, починаючи з 14 березня, слідуючі підприємства: Інтимний Театр, Театр Дел. Мел. Кіно-театр Шапєра і Новий Театр.

Кітень заштухив, каварень і т. п. рожі встановили на певні строки права користування електричною енергією.

В найближчій часі буде провірено по рахунках електричного підприємства, оскільки виконуються виставдані „Постанови“ приватними підприємцями.

Немає хліба. Київська міська харч. управа п'ять днів оповістила населення про те, що наступна недобача підвозу до Києва хліба. Останні дніми везого підвозу зерна та борошна майже не було, для того, щоб що-дня можна було певтя зменшену норму хліба, доведлося використувати невеличкі запаси.

Тепер запасів борошна в місті немає і сьогодні мають на думці тимчасово припинити вивізку хліба.

Місцеві харчові організації зявляють усеж заходи для підвозу хліба у Київ з найближчих станцій, через не можна мати надію, що хлібний привіз не буде довгим. Для подолання харчового кризису міська харч. управа видаватиме населенню шпорець збільшеного розміру.

Шкільні заняття на перших тижнях великого посту. Комісаріат по справах Київської Шкільної (округа співісвіає всі школи, які знаходяться в його розпорядженні, що заняття на перших тижнях великого посту повинні продовжатись. Говіти ж, уні можуть на страстних тижнях.

Особливого циркуляра по цьому питанні розсилатись не буде.

Організація Всеукраїнського Союзу Земських Республік. Мінцих ка увазі земельні заняття, які проводяться земними організаціями, зокрема Всеукраїнського Союзу Земських Республік і по здійсненню цього Союзу, але більшовицький рух перешкоджає виконувати ці справи.

В теперішній раді Провісїя найважчею задачею вважає од асмування на 80 березня біжучих справ, які мають бути розглянуті до 10 години дня.

Відомості про будівництво в Києві. В Києві будуть будувати будівлю для Міністерства Земельних Справ, яка буде вартувати 150 тисяч рублів. Будівництво почне в квітні.

Відомості про будівництво в Києві. В Києві будуть будувати будівлю для Міністерства Земельних Справ, яка буде вартувати 150 тисяч рублів. Будівництво почне в квітні.

Відомості про будівництво в Києві. В Києві будуть будувати будівлю для Міністерства Земельних Справ, яка буде вартувати 150 тисяч рублів. Будівництво почне в квітні.

Відомості про будівництво в Києві. В Києві будуть будувати будівлю для Міністерства Земельних Справ, яка буде вартувати 150 тисяч рублів. Будівництво почне в квітні.

Рахунки доложень, котрі мають відношення до організації Всеукраїнського Союзу, можна прикладати голові Правління К. П. Рішніку по пошти в м. Київ, Володимирська 33.

Збори соціалістів-федералістів. Заступник голови комітету партії соціалістів-федералістів просить прибути сьогодні о 5 год. (Вол. Володимирська 42) на надзвичайні збори комітету всіх членів його, представників київського комітету, членів фракції с.ф. Центр. Ради.

Міністерство шляхів Ураїни розпочало свою працю 13-го березня—Бібіковський бульвар, 34—і просить прибути всіх урядовців на службу. Хто не з'явиться до 16-го березня, той буде увільнений з посади.

Всеукраїнська спілка лікарів. У п'ятницю, 15 бер. о 5 год. веч. відбудеться збори спілки. Предмет зборів: 1) пам'яті лікарів - жертв горожанської війни; 2) доклад д-ра М. Галіна; 3) редакційні справи; 4) обговорення справи про професійну спілку лікарів; 5) доклад д-ра. С. Дяченка; 6) обрання нових членів; 7) біжучі справи.

8 канцелярії губ. комісара. Доходить до загальної відомості, що по розпорядженню П. Міністра Внутрішніх Справ Української Народньої Республіки, всі справи канцелярії комісара по м. Києві прилучено до канцелярії Київського губерньського комісара і до всіх справах, які були у комісара по м. Києві, треба звертатись до губерньського комісара, в його канцелярію (Катерининська 10, тел. 1—11).

Простателів та урядовців приймають по справах: 1) В. о. губерньського комісара від 10 до 12 год. дня.

2) Управитель канцелярії від 16 до 2 год. дня.

3) Видача справок в канцелярії від 9 ранку до 2 год. дня.

4) По негайних справах управитель канцелярії приймає на протязі всього дня, коли урядові інституції функціонують.

„Шевченкове свято“. В неділю 25 лютого (ст. ст.) в 1 українській гімназії імені Т. Шевченка відбулось Шевченкове свято для учнів. Попереднє слово промовив п. директор В. Дурдуловський, який окреслив Т. Шевченка з боку наслідків його артистичної (яко письменникої художникої) і громадської (яко найкращого вихователя національних бажаннів) діяльності, і пригласив дітей свято виконувати Тарасові заповіді. Потім учні промовили складену ними біографію поета, кілька віршів з Кобзаря, а хор проспівав кілька музичних творів на слова Шевченка. Взяла була убрана розмальованими планатами (в виразах із Кобзаря), які були вироблені тех учнями.

Проходять всіх членів цієї спеціального суду і прокураторів, які зараз у Києві, зібратись сьогодні, 14-го березня, на збори в 11 год. (новий час) в помешканні бурш. Київ. судов. палати в харчеву залі.

Денан правничого факультету укр. народн. університету прохає 14 березня о 6 год. веч. всіх професорів і лекторів факультету зібратись на засідання в Екваторі секретаря факультету на Караваєвській вулиці, д. Терещенка. Обговорення справ факультету.

Члени фіз.-математичного факультету укр. ун-ту запрошуються об'єднано зібратись в п'ятницю 15-го березня о 5-й год. веч. на Терещ. вул. 13, м. 27. Справа об обговорення: початок викладів на факультеті.

Збори. У неділю 17 березня о 11 годній ранку відбудуться загальні збори вивчення т-за „Права“. Хрещатик 3 третій поверх.

Всіх членів т-ва просять прибути обов'язково.

Вечірня середшкільняча. В клубі „Родина“ відбулася вечірня середшкільняча (присвяч. пам'яті Т. Шевченка). На вечірні були співі, реферат, декламування та ігра. Із співі дуже гарно було виконано „Заповіт“ (нова композиція). О. Воше жін мав (solo) та інші реферат про Шевченка читав учитель і. Зерно.

Кооперативний Відділ Міністерства Земельних Справ означає, що лекції на курсах по кооперації улаштує Міністерством, починаючи з понеділка 5 березня стар. ст. 48 берез. нов. ст.) о 5 год. веч. в шк. Вис. Жіноч. Курсів). Стара. 55-а).

Начальник Генерального Штабу наказує всім військовим частинам, управлінням і установам, які розміщені в м. Києві, відіслати до головно-управління Генерального Штабу (Ванкова 11) одні канцелярії не пізній як 15 цього березня свої адреси і №№ телефонів.

Інформаційне Бюро міністерства внутрішніх справ прохає всіх товаришів, що перебувають в провінції, заходяти в Бюро і подавати відомості з місць. При Інформаційному Бюро

засновано відділ розповсюдження урядових видань.

Мандатарі генерального писаря прохає народні міністерства У. Н. Р. подати їй не можливість негайно відомості про адреси і №№ телефонів своїх та своїх одділів.

Монитор Дериваного Банку за браком грошових знаків з 11-го цього березня одкрита з 9 до 12 годня для тих операцій, які не зв'язані з видачею грошей готівкою.

Українські гроші, які були здані для обміну в Київській Земельній Банку, видаватимуться в конторі Державного Банку з 9 до 12 год. дня.

Відділ устрою і служби війська Генерального Штабу України прохає всіх свідомих українців з старшин Генерального Штабу, а також і тих, хто рахує себе громадянином Української Народної Республіки, звертатись до начальника відділу; зараз потрібні співробітники для праці по будівництву армії.

Крім того відділу потрібні за-для писарської праці писарі по військовому найму (урядовці), які можуть друкувати на машині.

Звертатись Ванкова 11, відділ устрою і служби війська.

Відділ Охорони Пам'яток Природи при міністерстві земельних справ звертається до окремих людей і інституцій на Україні з проханям докладно інформувати Відділ про частини ціннішого степу, заповідного лісу і внаслід річки заповідники, про окремі місця, колекції і річки, які уявляють ів себе наукову природознавчу цінність.

Ката, міністерство земельних справ. Відділ Охорони Пам'яток Природи.

Головна Медико-Санітарна Управа міністерства справ внутрішніх Української Народної Республіки повідомляє, що вона перейшла з отелю Саваї (Хрещатик 38) до нового помешкання на Володимирську вулицю, будинок № 19, флігель у дворі (мешкання) бувш. мех. частини Вє. Зем. Союзу).

Об'ява. 15 березня о 5 годній вечора в помешканні головного управління генерального штабу (Ванкова вул. № 11), відбудеться загальне зібрання співробітників будуючого генерального секретарства потім народнього військового міністерства, які працювали ще до більшовицької влади. Прохаютть всіх зібратись для обговорювання важливих справ.

Від українського народнього університету. В понеділок 18 березня починаються виклади на підготовчих курсах і факультетах (з 5-ої годнини по нов. рахунок). Просить не відкладати вилати грошей (по пошти на адресу українського народнього університету Терещенківська № 18, пом. 27).

Про іспити буде оповіщено окремо. Канцелярія відкритиця від 5—7 г. до-дня.

Українське товариство економістів. В неділю, 17 березня, о 11 год. дня в міністерстві торгів і промисловости (Столининська 55б, буд. Техн. Т-ва) відбудуться надзвичайні загальні збори товариства.

Порядок денний: 1. Приїом нов. членів. 2. Організація вступальських курсів. 3. Утворення власного печатного наукового органу. 4. Віжучі справи.

Комітет. Заявля. Холмський губерньський виконавчий комітет пропонує всі культурним робітникам, як то: учителям, священникам, урядовцям і т. п., які мають намір працювати на Холмщині, записуватись у комітеті на Лютецькій № 32, кв. 11, що-дня од 10 до 4 годнини дня. Завантаж українську мову просять зробити це як найскорше.

Од слідчої комісії при штабі особливого коменданта м. Києва.

Зважаючи на те, що в № 20-ому „Київской Мысли“ від 8-го березня в замітці „Становище у Києві“ поклали негачі відомості про склад слідчої комісії при штабі особливого коменданта м. Києва, прохаю надрукувати в найближньому числі Вашої газети, що членя слідчої комісії є виключно лише особи судового відомства (військового та горожанського), а власні: судові слідователі, слідователі по особливоважливих справах і слідователі по найважніших справах.

Слідча комісія є інституція колегіальна, має свої права, що належать по Укр. Устав. Суд. судовим слідователям і має на меті провадження попереднього слідства в справах убивства, розбійничих нападів та грабунків, вчинених за час з дня встановлення в м. Києві стану облоги, а саме з 16-го січня, т. р. до скасування його законною владою.

Слідча комісія має свої обов'язки до всіх з проханям викласти свої відомості про виконавців, які

чинства, хто б їх не зробив у зазначений період часу.

Слідча комісія міститься в судовій палаті, 2-й та 3-й департаментів—будинку аршт. місць.

Голова слідчої комісії при штабі особливого коменданта м. Києва (підпис). 9-го березня 1918-го р. № 428. м. Київ.

Писар (підпис)

Вінки на могили.

Вони будували... Три століття вони будували веденську вежу під бучною назвою „Російская Имперія“, сизомінь складаючи, наче пеліми, одну до одної ріжкоманітні національні істоти, але не на камені не на цементі взаємної любови всіх націй ставили вони вежу свою, а на шку двадцяти-відсоткових прибавок „за обрусеніє“, і з першим же подихом бурі вона упала, розсипалася безслідно, тільки через те, що нікому стадо виплачувати ті двадцять відсотків, що механічного натиску бурі нічим було стримати, за браком моральної єдності. Правда, була невеличка агонія—це більшовицький... і вони, ті стелітворці безуми, не зважаючи на всю, ніби протилежність свого світогляду, розсипали кричати Муравйови та Бошам „убивайте і жгите, до спасайте Росію“, але цим останнім було внаслід мало платоничного зойку, виховані на гаслі „двадцять відсотків“ вони ставши при владі, вимагали вже львівної долі тая годі... і не сказали „Росіє, тобі говорю: встань“.

Київлянська Росія умерла, не переживши її, і вийшов супутник та горлявонець інтересів її на Україні. Цитидасячохарьохлітній дідусь „Київлянська“. Однак „de mortuis, aut bene, aut nihil“—схились побожно над їх домовинами: негативні риси їхньої вдачі, асиміляторські заходи та критика нашої справи, виховали в нас чуття безмірної любови до рідного краю, навчили нас без вагання покладати душу свою за рідний народ, привчили нас бути на чільній сторожі права чужинців... Хібаж це не скарби, несамохиті подаровані нам лежачими нашими недрузями? Хай же і словий, і вкляти, і тихе світле лампичі пахне над ними. Увільнившись від їхньої опіки, безсмертний великоруський народ переживе недолі, і разом з іншими стане в лави творців величного храму всемірної культури, що об'єднає всіх людей на Богом встановленому праві бути кожному тям, чим він є.

Росія не вмере, одійшла в небутті мікроскопічна її частка, але хай і її проститься те, що віділа вона нації українці не віділа б, що творила? Убиваючи наш патріотизм, вона тим самим нищила любов і пошану до своєї нації, і стала жертвою меча винародовленого прудутоватого для нас. Складно ж віки всепрощення на могилі тих, хто, несамохит, не лише нас бач позитивного впливу, на них справдилася слово Христове—вони стратили гуну свою надмірно любачи про інтереси її на чужерідній землі.

Де mortuis, aut bene, aut nihil! Віки хай же будуть над ними тихі стовки, пахоті квітів, та світле лампичі—обов'язок живих: не робити помилки мерців.

Павло Мазичевич.

Французька преса про мир з Україною.

„Темпр“ сльдується зменшити значіння мира з Україною, а декі кажє: „Але це ще не звільняє нас од обов'язку бути їа сторожі. Такий зворот подій, що надто позначується чарівним гаслом мира, одкриває цілком нові перспективи, до яких треба бльже приглянутись. Протямаю, що тут не стає нічого несподіваного, але питаємось: чи доложили союзники всіх можливих старань, щоб запобігти опім прикрястям? Далі нах треба мати пильне око на центральні держави, щоб пізнати, куди звернені їх політичні змагання. Самі ж українці піди хіба тільки нашої негорди а, коли вдається, діждуться ще нашої помсти“.

„Journal de Debats“ признає, що справу треба брати дуже поважно. „На жаль Україна являєсь більше симпатій до Австрії й Німеччини ніж до західних держав. Наїближчим, а дуже прирним наслідком українського мира буде трагічне скаккенте в янім опитатись завабачи біда Румунія“.

„Action française“ признає, що в цьому випадку діївє перший раз примічено праяє самозакання на родів. На жаль ужна мелога українська республіка нових волястей до однієї, щоб зложити їх на руці обов'язків. В Києві, здається, не вачу ніяк велику увагу до Австро-Германія тої мати-

наті), а яког чекатись ще й досі звисні теоретички, що мріють про спелу всіх словий проти центральных держав. В Австрії здавна є свої українці, яких зветь русинами. Коли де-хто сподівався, що цей елемент тягтиме до Росії, то в дійсности вийшло, що австрійські українці великі прихильники до Австрії й братів з-за кордоном. З тим фактом треба буде рахуватись. Поява нових держав камісь давньої російської держави готує викликати може значні наслідки.

Газета „Victoire“ пише: На Україні, де кожний зве себе соціалістом, а в дійсности мало соціалістів (як у всіх хліборобських краях)—являється нині ворогом народа не німаць, чи австрійск, а який звирь—більшовиць. А вже кращій австро-угорсько-німецький жандарм, який приверне порядок, від розбійничих орд „червоних гвардійців“, які хіба допревадять до того, що стероризована Росія затужить знов за парашоном.

„Le Progres“ кажє, що треба виглядати дальшого розвитку. Та проте вже нині можна признати як річ певну такі три точки: 1. центральні держави з повним правом тіпаться успіхом своєї політики; вони знають, що застра піле Румунія слідом Україна, бо „помість ширяться далі“; 2. Україна відчинить свою величезну жатвицю; а 3. Румунія, яку зрадили двічі царизм і анархія, кляється до уладку“.

Останні вісти.

Новий Уряд в Москві. В Києві одержано радіоелеграму, що в Москві склалося нове правительство, на чолі якого стоїть Черетелі.

Серед людности помічається велике патріотичне захоплення.

Призначення Черемісова.

Як повідомляє „Н. Ж.“ більшовицький верховний головнокомандуючий Криленко подався в одставку, а на його місце призначено генерала Черемісова.

Ратифікація мирного договору.

Ратифікація мирного договору з Українською Народньою Республікою відбудеться цим днями у Вілні.

Договір з Румунією.

6-го березня в Буффеа був підписаний мирний договір центральних держав з Румунією. Текст його такий:

1. Румунія віддає союзникам державам Добруджу до Дуная.

2. Держави початрального союзу потурбуються про те, щоб Румунія мала торговельні вихід через Констанцу в Чорке море.

3. Румунія принципово приймає ті погодження границі, яких домагається Австро-Угорщина на австро-угро-румунській границі.

4. Принципово визнаються такі заходи економічного характеру, котрі відповідають становищу.

5. Румунський уряд зобов'язується демобілізувати не менш 8-ми дивізій румунської армії.

Переведення демобілізації повинно бути переведено в спільному порядку через верхове командування Мажена і румунське головне командування. Як тільки буде заключений мир між Росією і Румунією, повинна бути демобілізована і вся решта румунської армії, оскільки вона не буде потрібна для охорони російсько-румунської границі.

6. Румунське військо негайно залашає заняті краї Австро-Угорщини.

7. Румунський уряд обов'язується всемірно допомагати заландорожному і технічному транспорту війська союзних держав через Молдавію і Besarabію на Одесу.

8. Румунія зобов'язується негайно одпустити тих офіцерів котрі є на румунській службі, але є підданцями держав, що воюють з почвирним союзом. Збоку почвирного союзу цим офіцерам забезпечується війсьлий проїзд.

9. Договір цей увіковічить в силу негайно.

Всякі звістки.

Відїзд послів з Петербургу. „Vorwarts“ від 2-го березня повідомляє: часяя союзників з Росією держав, Пуляис і усіах місцях покинув Петербург, майже всі оселилися в Москві. Вони хотять виждати дальших подій і лише тоді покинуть Росію, коли Росія остаточно підпаде в їхні руки.

— Переїзд совіту нар. комісарів до Москви. В Києві одержано радіотелеграму з повідомленням, що совіт народних комісарів переїхав до Москви. Радіотелеграма надійшла безпосередньо від совіту нар. комісарів.

— Побачення короля Румунії з гр. Черніни. В „Echo de Paris“ надруковано повідомлення агентства Гаваса про зустріч короля Румунії з австрійським міністром гр. Черніни. Король румунський згодився на побачення тільки після того, як це питання було обговорене рядом міністрів, яка висловилася за необхідність цього побачення. Побачення тривало коє години. Центральні держави вимагають, щоб Добруджу віддали Болгарії та виправили межі з Угорщиною.

Лист до редакції.

Шановний Добродію ч. Редакторе. Дозвольте через посередність Вашої газети звернутися з щирим проханням до всіх, хто має які-небудь відомості про мого брата-офіцера поштоного батальйону Івана Недашковського, який виїхав з дому 24 січня 1918 р. і до цього часу не повернувся, повідомити в канцелярію киявського губерньського комісаріата (Київ, Катеринівська № 10, тал. 1—11).

Вищезгаданий офіцер 9-го січня українським правительством був командований з спеціальними інструкціями в район Бахмач-Копотоп для боротьби з більшовиками, котрі насувалися на Київ. 21 січня офіцер Недашковський при одступленні отряду отамана Петлюри з Бахмача і Гребинки пробився в Київ, де виконував екстремні доручення українського воєнного командуючого начальства. Прощу лиші газети передрукувати. Василь Недашковський.

Література, наука.

„Шлях“. Вийшла і книжка за 1918 р. часопису „Шлях“. Зміст. Від редакції. Слово про незалежність думки. В. Некрас. Іду едем, (Виправив Микола Вороний, О. Олександр). В твоїх очах сміється море, Іван Липа. З нового світу. Повість, Олександр Селютор. Поет. Попіляця, М. Рильський. З циклу „Висока келія“, О. Анненко. Революція і держава, проф. О. Грушевський. З етнографічних студій Ів. Франка, проф. С. Гумецького. З літературних заміток, М. Білинський. Справи українського мистецтва, Аруст. Наші шкільні справи, Хведір Коломийченко. Юліан Романчук і Кость Левицький. Бібліографія. М. Мандряка. Пісні про Анеому, реп. О. Сіса-ренко. Справоздання о станові колегіальних інститутів м. Бєвєродка на 1-е січня 1918 р.; „Комашин“, кооперативний двохтижневик, реп. Микола Левицький. Книжки що надійшли до редакції.

Курс лекцій проф. Савицького. Доктор львівського університету Савицький, що читав в українському народному університеті „Основи слов'янознавства“, випускає повний курс своїх лекцій влітку цього року, а тому студенти зможуть складати іспити з цієї науки тільки в осени 1918 року. Випускає книжку видавництва „Час“.

„Наша Думка“. Вийшло перше число органу організації заворонків українців „Наша Думка“.

Українські Медичні Вісті“. Вийшло ч. 1 двохтижневого часопису „Українські Медичні Вісті“. Зміст. Од редакції.—О. В. Корчак-Чепурницький. Наші завдання часу.—М. П. Немицький: Бактеріальні місяні отруєння.—О. Г. Черняхівський: Про наукову і популярну літературу на Україні.—С. І. Даченко: Про перебування хвершальської освіти на Україні.—Справоздання: з'їзди.—Хроніка.—Оповідки. Додаток: проф. Заболотний: лист до селян про народне здоров'я.

Бібліотечно-Архівний Відділ при народнім міністерстві освіти звертається до українського громадянства з проханням надіслати всілякі друки і документи з доби більшовиків: збірники якомога більше таких пам'яток, як брошури, газети, плакати, афіши краще потрібно для того, щоб заховати пам'ять про цю сумну добу і зберегти матеріал для будучих дослідників українського життя. Відділ сподівається, що українське громадянство, яке вже відзналося на його заклик, і тепер сповнить не бажаюче, розуміючи вочевидчя потребу такої збірки пам'яток про бурливе українське життя.

Тарас Шевченко. Малий Кобзарь. Видання баряшпільської учительської спілки на спомини про Шевченківське свято. Стор. 32. Баряшполе, друкарня „Прайд“. 1918 р. Ціна 30 коп.

Нова книжка: Павло Зайцев. Оксана Перше кохання Шевченка. (Обкладинка Г. Нарбуа). В-во „Друкар“, р. 1918, ст. 32, 32^е, ціна 50 коп.

З Собору всеукраїнської православної церкви.

II. Перша сесія собору пройшла цілком під знаком організації соборної роботи. Обрано президіум, майже вирішено головне питання про кошти на удержання собору, налагоджена робота одділів (секцій). Всіх одділів з'організовано міст:

1. Урядова комісія. Організація вишого церковного урядування. Відношення церкви до держави.

М. Старканий уряд і парафія. М. Українська церква, а власне—обудування церкви народної на Україні.

IV. Освіта: освіта пастирів, вища духовна наукова інституція; гуманітарно-християнські гімназії; загальна релігійна освіта громадянства; релігійна місія: видавництво, видання, бесіди і т. инш.

V. Маніфести.

VI. Економічна комісія: церковно-господарське майно; матеріальне забезпечення духовенства і кліра.

Особливий інтерес до себе викликав I, III і IV одділ, де працювати вважали за свій обов'язок, мало не всі делегати.

І ось, коли довелось прийняти роботу, не вирішивши навіть найголовніших питань, на які саме життя вимагало ясної й негайної відповіді,—про становище церкви на Україні, про дальший устрій церковного життя, про освіту і насущний шматок хліба для духовенства,—то де багатьох засмудило. До собору подали записку „впрямку думку“ членів-соборян, з почину делегатів з Поділля, такого змісту, що свідчить про нагале тривожні настрої авторів. Де-хто назвав цей цікавий документ „отдільним млів'єм української партії“.

38 „членів всеукраїнського православного собору“ заявляють:

„На шкідливій засіданню всеукраїнського православного собору 19-го січня 1918 року вилежено невзначай більшістю голосів постанову прийняти роботу собору через ненормальні умови сучасного моменту, які склались у м. Києві.—Суттєво становище української православної церкви вимагало від собору негайного вирішення головних питань що-до кон'юнктури церковного життя на Україні, питань про пастирську освіту, про економічне становище духовенства. Політична ситуація морально вимагала від собору звернутися до українського народу і до всіх народів з закликом до братерства, миру і любови. Крім того, собор повинен був стати на сторожі самої церкви і православного народу. Первинен собор був сзавати: як забезпечити пастирську освіту і як матеріально забезпечити духовенство. А для охорони української церкви православної від унії і від усіх тих, хто простягне на нашу першу вероу руку, собор повинен був залити орган відповідний з складу собору.—Ці питання безумовно треба було о вирішити і тільки тоді собор має право прийняти свою діяльність“.

Пікреслюючи, що собор у своїх постановках зробив де-які „помилки з боку формальности, а також не вирішив головних питань, які вимагають сучасним життям української православної церкви і українського народу, і, приймаючи працю, не показав себе перед українським народом і не дав відповіді на питання життя церкви“ на Україні, всі підписані, заявляючи перед собором свою думку, вважають, що вони стоять „на певній ґрунті незалежності української православної церкви, любови до неї і до землі нашої України“.

Терор на Холмщині.

Польські повстанці на Холмщині влягли на шляху „самоозначуваня“ холмчанів, поки прийде до роботи змішана польсько-українська комісія. Про це робота, яка має характер справжнього терору, пише „Діло“ в ч. від 2-го березня:

В Холмщині-Україні католицької віри вмовляють, що католицька віра рівнозначна з польським народністю, та що чужинцем і ворогом його є його рідний брат, український селянин, коли він визнає віру православну, або навіть греко-католицьку, уніатську.

Ні одної школи, ні одного занесу українського на цій історичній і етнічній українській землі і Українська народність у негорді, нехваста—прескрибована не тільки для римокатолицьких Холмчанів, а й для православних! Здавалось, що дальше це насильство над душами українського селянства піти не може... Гімтасом ні! Те, що від дня 9. лютого ц. р. діється на Холмській

землі, перебігло осягом бурлячим, осягом підступним і своєю начертаністю все те страшно, що вже разіше на цій найнещасливішій частині української землі діляса.

Голос розлику доходить до нас із місц, містечок і сіл Холмщини. Не тільки, що в помилі розмірах до нашого для збереження там проєкції в усього, що українське; не тільки, що в публіци, в уряді й школі не вилево слова українського пресювати. А ще скрім цього розжарила ся просто палає українське й українське агітація. Від хати до хати, від родини до родини, з кожної школи, кожного костела, кожного уряду ведеться так лиші терористична пропаганда проти усього, що українське. Ціла тісна агітація у всіх можливих видах і методах, від учителя і представників ц. і к. властей почавши, а до організованих у тайне товариство, свого рода „Чорну Руку“, органу героїчного польського терору скінчивши,—все те оперта лиші на Холмщині—без ніякого винцу, без літкої міри.

Вивчається в Українці-католик, що українська держава, держава найновіших релігійних свобод, заважася маканути йому православ'я, обривається його, що українське правительство відбере унім католицьким землі і дасть її православним, що католицькі українське правительство виселить на Сибір чи Кавказ—і як вони всі звучать ці чортівські вигадки й клевети, до яких зліба польська душа, коли почуває, що може її вярватися з рук добчати, злу Польща вже вважала своєю на нині.

Але на брехнях і клеветах не нічтяться.

(Іде абзац, очевидно спеціфискований краєвими властями).

За те тільки, коли вони признаються, що вони—хочби навіть у тісній родинній зручці, в чотирьох стінах своїх будинк хм—говорять мовою своїх братів, українською мовою!

Все те діється кожного дня, кожної години. Діється при діяльній співучасті органів тої самої держави, котрої дипломатія недавно підписала мир з українською республікою і котра в українській Холмщині—не самою власністю, а з доброї віри держателькою!

Голос розлику піднімається до нас із Холмської землі. І голос цей кличе до неба—за пімство.

Дописи.

Бій під Бердичевом.

Після того, як недалеко від ст. Борстень було розбито 3 більшовицьких ешелони з 2000 воєнів (це зробив полковник Наливайківців зотрябом республіканців в 50 чоловік—Мадюк) і Богданівці вкуні з Дерешівцями в числі до 200 воєнів поклячили з 2-ю фінляндською більшовицькою дивізією під команду полковника Богданівського полку А. Шаповала, отряд полковника Балачана в загальній кількості до 500 чоловік, в який входили: республіканці, водонери і 2 батареї артилерії, пішов двома ешелонами на Житомир, а звідти на Бердичів. Одступаючи, більшовики ухваляли хати під Бердичевом генеральний бій українського війська і стигнувши великі сили як віхоті, так і артилерії, досить було і кіаноті. Як влянула розвідка, сили їх досягали до 7000 чоловік. Не зважаючи на велику численну перевагу більшовиків, ухвалено було наступати і брати Бердичів приступно. Зав'язався жорстокий бій. Більшовики боролися з великою енергією. Их артилерія, що значно переважала українську і численністю і калібром,—засипала наступаючих снарядами. Коло полковника Балачана, що сам керував боєм, в 5 проках упав снаряд, але на щастя, не розірвався. Другий снаряд упав біля його і убив 4 воєнів. Але ураганний огонь ворожої артилерії і дощ куль і кулеметів і руйнівне неспинне наступання українського війська. В кінце важке становище тримала сотня республіканців з хоробрим сотником Зелінським, понавши під цей огонь, але республіканці піддержали свою славу, ще заробили під час бою на ульнях Києва. Наші артилеристи проявили невичайну хоробрість, прусунувшись до ворога на дистанцію прямого прицілу, вони в упор вартуче били не ворожих аніцволах. В бою пав смертю хоробрих капітан артилерії Савицький. (Врешті більшовики не втримали напора від українського війська і почали одступати. Більшовики пробовали обійти українське військо, влявши 2 ескадрони кінноти напаста на ешелон українського війська, що стояли в тилу. Ешелон охоронявся невеликою кількістю воєнів до 50 душ під команду сотника Коваленка. Наблизившись до еше-

лонів, які цілком не сподівались нападу, більшовики одержали кулеметний і руйнівний огонь. Мент був дуже любезний. Удайся цей план (а це могло статись, бо нападаючи було значно більше, як українці, там значе, що останні були заковчені цілком врослох) українське військо могло бути поставлене в прикрі становище. Але охорона ешелонів не страждала, сотник Коваленко в мент орітувався, і не більшовиках був одкритий такий дужий руйнівний і кулеметний огонь, що вони кинулись науті. В швидко часі після цього відійшла підмога на охорону ешелонів. Бій під Бердичевом тягнувся до вечора. В ніч Бердичів був більшовицькими покинутий. Не маючи надії одстояти Бердичів, більшовики весь час бою готувались до одходу, і як тільки залили ніч, покинули місто. На ранок приїхали в місто українці, а також повідомля ревізика, що Бердичів покинутий більшовицькими. Українське військо уійшло в Бердичів 18 лютого ц. р. Прикрі згадувати, що при вступі до міста з деяких келір на українському війську стріляли. В час бою сестра-жидівниця Стреликочка підбрала поранених від шрапнелітним огнем, дивуючи своєю хоробрістю навіть ворогів. Бій під Бердичевом рішче діяв Київ. Більшовики покинули і Київ і українське військо уійшло в столицю українську після місячного тяжкого походу.

СТ. РАКІТНА (фастівської залізанці). На салах іще й досі війна. Опе лодило в нас озброєні селане з близької сел Старої-Синьки та Острова ревізика цукроварню Браїницької. Подревічкі такі. Місяць тому селане під проводом місцевих більшовиків забрали на заводі до тридцяти тисяч лудів цукру. Після цього завод сперегла до 40 чоловік військ позаків. Днів чотирі тому до заводу підійшов ішов озброєний батальон селан, переважно бунших салдат, організованих більшовицькими, котрі переобігалися на салах з робітних від Білоу-Червоного ешелонів. Селане зловили до двадцяти військ команів і після страшного знущання викололи очі і вбили їх. Потім грабіжники зловили предідателя селан селанних на заводі, обривали йому обидва вузла і також убивли. Крім цього убито ще кілька чоловік із селанних. Кілька жінок і дітей заложено штикані. Решта військ команів утікла і попросила допомогу у німецького війська. Німці поставили на ст. Ракітне гарнізун і сзавали селанам видати зброю, загрожуючи обстрілом села. Селане обновилися. Тоді німці пропонували жінкам і дітям вїйти з села і почали обстріл рідким огнем. Озброєні селане окопалися в лісі і не здавалися. Тоді з вечора село почали обстрілювати запальними снарядами. Село згорілося з трьох боків. Німці ж з гайдакаками почали оточувати ліс, у якому поховалися озброєні грабіжники.

Вийшла з друку і продається нова книжка: А. Яринович. БУРЖУАЗНА РАДА та інші фельетони. Стор. 64. Ціна 1 карб. Склад видання: Крамна Комора „Час“ В. Володимирська 42. 3—371—

Редактор Андрій Ніковський. Дповістки. оголошення. 1. Всім власникам і завідувачим гостинь, мебюрів, кімнатинах до 12 год. дня 14 березня подати в бунши штаб фортеці (В. Володимирська 45) відомості про те, де містяться їхні будинки, а також про кількість кімнат в будинку, в яких в них і скільки містяться українські старшини, російські, австрійські і німецькі. За невиконання своєчасно цього наказу винюви сурово каратимуться.

2. Всім власникам гаражів (військ. і цивільн.) повідомити до 12 год. дня 15 березня, де містяться гаражі, скільки вміщують вони машин, чи є біля них майстерні, а коли вони заляті, то ким.

Отаман Цинцович Т-во „Друкар“ Вийшла з друку нова книжка: Овсяна. Перше кохання Шевченка. стор. 32. Ціна 50 коп. П. І. Зайцева Обгортка і засявки роботи проф. Укр. Акад. Мист. Г. Нарбуа. Склад видання: Київ, Хрещатик, 6. № 50 Митраря Т-ва „Друкар“. 2—0474—2

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Т-во „Шкільної Освіти“ видало такі підручники для гімназій і вищих початкових: 1. Рідні Колоски. Ч. 1. О. Стещенко Ціна 2 р. 50 к. 2. Арихметика. Ч. 1. (шіл члена). В. Шарпа Ціна 1 р. 10 к. 3. Залачини (арихметичний). Ч. 1. Шульгіної Ішук Ціна 1 р. 50 к. Книгарним зніжка 20% Склад видавч т-ва Шк. Осв. Миколаївська о. № 3. 4—0475—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Нова книжка видавництва „Сміх“ На всякий випадок життя (1800 добрих українських народних приказів, прислів'їв, арихмет.). Видали: Народні календарі; розу; та дуріє; праця; істнування людини; почуття; ачака людини; громадські відносини; духовенство; національність; селанські; селанські. Немен надія має од 3-х до 13-ти відділів. Книжка в 128 сторінок малого формату, коштує 1 карб. Головний склад видання: Гуртова Комора „Час“. Київ, Володимирська 42. 1—584—3

Д-р Сергій Коломійцев літ. епіфіліе (606—914) і тришпер. Гоголівська. За. Пр. 11—1 і 5—7. в. 22—0469—6

Т-во Західний Земств пропонує автомобільне та циліндрове масло, Мерінігська 8. 2—0478—2

Продається 5 дес. лісного культурного участка і 1 дес. фрукт. саду, на березі Чорного моря, 40 верст від Туапсе. Справлятися у С. Безсонової, Бульварно-Кудрявська, 26. 2—0461—2

Авіціон. Завтра в п'ятницю 15/2 і суботу 16/2 березня с. р. в 12 год. дня в 1-й авіційній залі Хрещатик № 39, відбудеться міський Авіціон Продаватиметься: всяка мебель, картини, бронза, фарфор, арматура, домашні річі, і всякі інші предмети. 1—598—1

Від друкарського відділу військового народнього міністерства. До друкарні військового народнього міністерства запрошуються рішні друкарські спеціалісти, як-то: коректори, фактори, метранжажі, складачі, печатники, машиністи ротативних машин, справщики, ліногатишники, стереотипники, знімографі, фотографі і рішні коностраї і друкарські спеціалісти. Отримання коштів буде згідно розцінці робітників друкарського діла м. Києва. Щоб вступити до друкарні треба подати заяву на ім'я начальства друкарського відділу міністерства і прикласти косячення від української організації та інституцій об тому, що провадив працю з початку революції і в часі її на користь українського народу, а також і рекомендаційний атестат про свою друкарську спеціальність і відношення до роботи. Залучуватися можна з коностра друкарського відділу по В. Володимирській вулиці 46 з 12—2 год. дня. Начальник друкарського відділу військового міністерства В. Варницький. Завідувачий конострою і бухгалтерський П. Покодилко. 3—594—1

Володимира Миколаевича Собоєвнич Родіона Спирідоновича Царьова і Олександра Остроговського, прохав зайти до мене. Бульварно-Кудрявська, 26, Микола Безсонов. 2—0462—2

Вийшла з друку і продається нова книжка: А. Яринович. БУРЖУАЗНА РАДА та інші фельетони. Стор. 64. Ціна 1 карб. Склад видання: Крамна Комора „Час“ В. Володимирська 42. 3—371—

Редактор Андрій Ніковський. Дповістки. оголошення. 1. Всім власникам і завідувачим гостинь, мебюрів, кімнатинах до 12 год. дня 14 березня подати в бунши штаб фортеці (В. Володимирська 45) відомості про те, де містяться їхні будинки, а також про кількість кімнат в будинку, в яких в них і скільки містяться українські старшини, російські, австрійські і німецькі. За невиконання своєчасно цього наказу винюви сурово каратимуться.

2. Всім власникам гаражів (військ. і цивільн.) повідомити до 12 год. дня 15 березня, де містяться гаражі, скільки вміщують вони машин, чи є біля них майстерні, а коли вони заляті, то ким.

Отаман Цинцович Т-во „Друкар“ Вийшла з друку нова книжка: Овсяна. Перше кохання Шевченка. стор. 32. Ціна 50 коп. П. І. Зайцева Обгортка і засявки роботи проф. Укр. Акад. Мист. Г. Нарбуа. Склад видання: Київ, Хрещатик, 6. № 50 Митраря Т-ва „Друкар“. 2—0474—2

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Продається білий папір пригожий на улажок (сривки) інститутська № 22 коностра „Нової Ради“ 10—0105—

Прода